

RENOUACIÓ

Preus de subscripció

Un mes, 50 cènts. Número solt, 10 cènts.

Anuncis (Preu per mensualitats)

4.ª plana, 8 ptes. : 6.ª, 4 ptes. : 12.ª, 2 ptes.

Intercal·lats i remitis, a preus convinguts

Periòdic setmanal, portaveu de la Joventut Nacionalista Republicana Socialista (en constitució)

Els treballs se publiquen baix la sola i única responsabilitat dels autors. No's retornen originals

REDACCIÓ
CLAVÉ, 3

ADMINISTRACIÓ
PRIM, 60

Tots els treballs són de reproducció lliure, indicant tant sols la procedència

Sabatería Riera

ABANS MARLET

Carrer d'en Prim, 7 Granollers

Joventut, on ets?

Davant del desgovern actual de l'Espanya portat per uns oligarques que fan seguir-nos a la força a una guerra empobridora; que'ns amordacen, quan alcem massa la veu clamant contra les seves injustícies; que apaguen els crits aïllats del país amb comedies de crisis i altres trucs de governant, cerquem una barrera que interrompi'ls particulars negocis dels de dalt, que no tenen escrúpols en sacrificar les energies del poble per a gaudir de beneficis personals i posem la mirada en la joventut, en els homes de demà, com una suprema esperança de lliberació i justícia.

Ja hem perdut la fè en tots els personatges que coneixem; ja no creiem en els sans consells que la reflexió i l'experiència podrien donar-nos, i fiem més aviat en moviments espontanis dels éssers encare inconeguts, sortits de la mateixa ànima del poble; creiem solament en la saba jove, d'entusiasmes i de nobles idealitats, d'esperances i fal·leres.

Els titelles que han passat per la plataforma política, són gastats, xorcs; la seva vida és un seguit de desenganys i de fracassos.

No creiem en un avenir esplendent portat per cap dels homes que fa anys ens prediquen la bona nova.

Al contemplar el trist quadro que presentem els espanyols, pensem en remeis i sols saben recórrer a la joventut. En nostra obra catequitzadora, ens dirigim als joves com nosaltres, als que encare no senten el foc d'una idea, i els hi obrim els braços, demanant el seu esforç, les seves energies, per a enderrocar el règim que trontolla per les seves propies miseries.

Dalt del poder sempre hi veiem els mateixos. Are'ls uns, are'ls altres, tots fracassats, que criden molt quan no governen i que fan poc quan assoleixen l'autoritat suprema sobre'ls altres. Sempre veiem els mateixos negocis, les mateixes disbauxes, iguals oligarquies que'ns roben i escarneixen, ensorrant-nos cada cop més en un pessimisme arroneador.

Al veure'ls fracassos succeïts del règim que patim, cerquem amb neguit a la joventut salvadora, i ja a Catalunya hi trobem ressò.

Nosaltres som joves i tenim esperances. Nosaltres creiem amb fervor en una nova patria llibertada i cridem a la joventut, per a que'ns doni la mà i ens ajudi a fer feina, la feina agradable d'ensorrar un poder caduc i d'assolir la llibertat de la nostra nació, acabant amb els corcs que la roseguen.

ESTEVE SARROCA

Samblancat

L'única esperança, en Costa, el Lleó de Graus, com li deien, havia baixat a la fossa. Semblava que, al morir ell, s'havia apoderat de nosaltres aquella pobresa d'esperit que tant bé descriu en Rusiñol.

Però, igual que si aquells aires

fossin per a transformar homes en titans, o que l'esperit del mestre no cabés a la tomba i tingués necessitat d'escampar-se per l'espai, el cas és que d'aquella terra fecunda, ha sortit un home, en Samblancat.

Aquest, com si mai els ideals nobles havessin fracassat i bateguessin dintre nostres cors amb la seguretat del triomf final, fundà, junt amb en Pintado, un setmanari, «Los Miserales», nom atrevit, però més encare la prosa victorhuguesa dels seus redactors. El final d'aquella campanya fou l'empresonament d'en Pintado i l'exil d'en Samblancat, que va aconseguir emigrar a l'estranger; del contrari, hauria anat al mateix lloc que'l seu company de lluita.

Estic segur que no faltava qui creia que en l'emigració, el cervell d'en Samblancat canviaria, tornant-se més moderat i pacient; s'equivocaren. Aquells articles que ferien als homes dolents, aquells articles en els quals deia que ses espatlles eren més bones per a portar caixes de morts que no per a suportar injustícies; de aquella hora endavant se tornaren més savis; i així com aquells ferien; els presents, maten; aquells, eren sofriments i miseries llençades als culpables; els d'avui, són exclamacions d'odi, crits de venjança contra'ls causants dels nostres sofriments.

Jo, no creia veure'l; estava temeros que faria com molts altres, que tantost se distingeixen en les lluites de la vida, desapareixen com per art d'encantament.

Més, are ja no és possible. L'he vist. L'he vist, i és fort com els roures que resisteixen totes les tempestes; sa testa, gran i somniadora com la d'Homer; els seus ulls, com els del Dante... Quan ens parlava de

Demòstenes, se'm figurava a Plató explicant la seva República; quan ens parlava de la Vendée, era'l propi Danton que dirigia la paraula a la Convenció.

Paulí deia de Napoleón: «Aquest jove, és tallat a l'antiga; és un home de Plutarc.»

Nosaltres, d'en Samblancat, podem dir el mateix.

EMILI FORQUELL

IDEALS

Les coses veritat

Sí. Una renovació completa en els procediments segueix Mr. Lloyd George, avui, com a cap del govern de la nació anglesa; abans, com a ministre de Municions.

La primera nova que s'escampà arreu del món, fou la nacionalització de les indústries mineres i de municions. Aquesta indústria és la que, socialitzada, pot donar més vigorosos fruits, puix fins avui ha sigut l'antra de putrefacció de milions de vides, ha estat un camí de corrupció i de mort, on s'han explotat les vides humanes, en cos i esperit, amb jornals misèrrims, fent de l'home un esclau sense ús de raó.

Prou han procurat, els explotadors, crear, en lloc d'escoles, per a instruir i educar a llurs obrers, tavernes i més tavernes, per a deixar-hi llurs cabals els obrers, evitant així, que un dia podessin sentir-se independents.

He visitat, moltes vegades, les mines d'Asturies i Andalusia i les de Bilbao, i arreu és igual. La *sidra*, la *manzanilla* i l'*amontillado*, són els elements més instructius d'aquestes regions, que compten amb un altar al peu de cada mina per a adorar al déu Bacus. Els pocs diners, que no han gastat entre setmana, arriava el diumenge i veureu com tot se vessa.

En les poblacions més importants, centres d'eixes conques mineres, no compten més que amb innombrables cafès i tavernes. Allí veureu al treballador passar bona part del dies visitant aquests establiments i deixant el producte dels seus afans, de l'apesarat treball, en alcohol i bons cigars; sí, senyors, sí; cigars de l'Havana.

Això és, s'enamoren de lo millor i del que més costa, per a arribar malhauradament a casa, sense un clau i deixant a llurs fills i a la dona, sotmesos en un camí de misèria i depravació quins resultats els que més directament en paguen llurs conseqüències, són els fills; i així, en lloc de renovació, tenen a perpetuïtat, aquests pobles, la condemna d'una impossible redempció.

Es per això que la primera feina del socialisme consistirà en reglamentar el treball i na-

cionalitzar aquelles indústries que, com la minera principalment, ens interessa més a tots, per ésser producte de la naturalesa i no pertèixer directament als homes, sinó a l'Estat, pare de tots, a la patria de tots nosaltres, els naturals d'un país que per un igual deuen fruit-ne llurs riqueses i llur benestar.

I are, no creieu pas que vulgui predicar, amb això, l'igualtat d'interessos amb les democracies, puix si bé per molts segles, aquesta transformació no la veig factible, vull també lliurar-me de pensar que amb el temps això sigui una utopia; puix qui pot negar que l'esdeveniment de les coses portin l'abolició del patró or, causa de totes nostres ambicions i avaricies i amb el temps se pagui tot com primitivament, a canvi de productes? La democracia és la soberania de tots en els interessos de tots, i comprenent-ho així els més grans pensadors moderns, s'inclinen a una major igualtat, si no absoluta entre'ls homes, en un límit per a la propietat i l'autoritat.

Els socialistes tenen d'ésser, abans que tot, honorats i purs; per això prediquen la feconditat i la puresa de les democracies en tots conceptes; no poden ésser, aquestes, panxistes com fins avui, o sigui que's conformin i dobleguin llurs ànimes d'esclaus a la voluntat dels homes. Llur deure, és el progrés, l'evolució en totes les coses, i ésser sociables amb l'humanitat; convertint-se així en uns éssers superiors, forts d'ànima i de voluntat, per a fruit de les bellesa de la terra, no de llurs vicis i males costums.

Es en aquest sentit, doncs, que prediquem; i no havem d'aturar-nos fins a lograr, també, l'ensenyament obligatori per a tots els fills de la nostra terra, fent que l'Estat empari i fins aboní els sacrificis pecuniaris que reporti, si llur classe menesterosa i obrera no podés realitzar aquest esforç. D'aquesta millora n'esdevindrà el progrés de la nació tota i el govern no se'n podrà donar mai per penedit.

Cal desvirtuar els fets i voler enganyar a la classe treballadora, el que certs periòdics, monàrquics, titulats demòcrates, anunciïn que'l socialisme és una utopia, perquè, per exemple, mai vindrà la *repartidora*. Era antigament que's creia que del republicanisme i el socialisme n'esdevindrà la *repartidora*; avui, ja'ls treballadors creuen i confien més en son estat de perfecció i millorament i l'esperen del seu treball honorat i del seu esforç per l'evolució dels homes cap a un ideal superior que limitant els beneficis en llurs indústries, es tingui a l'obrer per una part alicuota del capital i indispensable, puix els sacrificis dels bons obrers que treballen afanyosament, són tant, per a la riquesa dels amos, com per a la confecció de les nostres materies d'indústria que han de conquerir els mercats mundials, fent així a la nació independent del jou ominós en que està sotmesa, fa un segle a les demés nacions europees, havent d'importar productes en una desproporció sobre'ls nostres articles d'exportació.

Lloyd George, a l'Anglaterra, amb sos procediments ha recabat l'esforç dels obrers per a treballar activament, prescindint de llurs reglaments de treball, en temps de guerra, per a la fabricació de municions, millorant els jornals i posant a ratlla a llurs amos assenyalant ja'l seu tant per cent sobre'ls beneficis raonables i passant d'aquest marge, el reste és per a l'Estat, o sigui per al sosteniment de la nació.

Aquesta harmonia, no l'havem lograda a Espanya per les nostres mires partidistes; ja que l'Alba, en son projecte sobre beneficis per la guerra, arrancat de les inspiracions del socialisme, ho particularitza en lloc de generalitzar-ho a totes les indústries.

V. TURU

Cant de primavera

¡Canta, aucellet alegre,
de bon matí,
que'l teu cant, que encisa,
m'agrada a mil
Així que surt el sol,
i embauma la terra l'aire
desseguida'l rossinyol
aixeca son cant enlaire.
No paris, no, de cantar,
que ton cant harmoniós
és un missatge d'amors,
que sempre'm plau escoltar.
Tú dons el salut al dia,
amb ton cant tan perfilat.
Ets clari de la poesia
que desperta el cor del poeta endormiscat.

JAUME BARMONA

Somni

Rendit per les fatigues del dia anterior, i després d'un miserable sopar, dono corda al despertador i'm fico al llit.

Somnió...

¡Quina quietut, per tot arreu!...
Ja no's senten sirenes que amb sos crits salvatges ens despertem; tampoc se senten els cops de martell, ni'l rodar de corretjes, ni'l trepidar de l'engranatge. Ja no se sent la veu autoritaria de l'odiós encarregat que amb sos crits aturdeix al poruc obrer...

¡Mireu quina resplandor de llum!...

Són les llamarades de tots els edificis impropis dels nostres temps. Es l'immensa fogarada ons s'hi cremen capelles, castells i lleis dominadores que esclavitzaren al poble.

¡Tot, tot un món d'injustícies i misèries queda reduït a cendres!

¡Mireu al jovent, magall en mà, com fa caure les poques pedres que queden dretes! D'aquella antigor no'n volen ni les runes!...

Es l'obra d'una joventut nova, purificada de tots els vicis i lliure de totes les esclavituts,

La finalitat de la caritat, com a virtut, és ennoblir a l'home per medi del treball, no enviant-lo donant-li un rosegó de pa, com si fos un goç.

que destrueixen el que llurs pares, en una època d'ignorància, edificaren. Es que ho creuen impropï del nostre segle.

Damunt les runes, hi edificaran la nova ciutat, feta d'Amor i de Justícia, en la qual no hi tindran cabuda els tirans ni'ls hipòcrites...

¡Ja surt el Sol!...

¡Mireu-lo! Brilla molt més que abans! Sembla que somrigui, saludant al nou món.

El joves dels dos sexes caminen per un camí que aconduïx a la Felicitat; tot cantant himnes d'Amor i Llibertat!

Un timbre sorollós me desperta. Es el tocar estrident del despertador que jo'l dia abans havia donat corda, perquè'm despertés. Torno a veure'm altra volta en el món podrit, puix hauria volgut somniar sempre... per a no sofrir la crudel amargor del despertar.

JAUME BARMONA
(Obrer gerrer)

El qué cobra la casa reial

(segons el pressupost per a 1917)

	Pessetes
Don Alfons	7 000,000
Donya Victoria	450 000
Príncep d'Asturies	500,000
Infant don Jaume	150,000
Infanta donya Beatriu	150,000
Infanta donya Isabel	250,000
Infanta María Eularia	150,000
Infanta donya María de la Pau	150,000
Reina donya María Cristina	250,000
Sumen Ptes	9 050,000

Fixat-hi bé, lector, nou mil·lions cinquanta mil pessetes són les que cada any donem, els espanyols, a la casa reial.

NOVES

ELECCIONS PROVINCIALS. — Dijous passat va haver-hi gran moviment de gent que fan de politics en aquest districte, amb motiu d'ésser a la vora el jorn de les eleccions provincials.

Sembla que lluitaràn per aquest districte, dugues candidatures, o dos *partitxos*, puix cap d'elles, per are, és completa. Pel cantó dels *lligaires*, els *mateixos*, deixant un lloc per a fer combinacions; i, per part dels *lliberals* (?), sembla que està acordat presentar al nostre batlle i a l'ex regionalista Nualart. Aquesta candidatura també portará un buid per a que s'hi pugui fer l'*amago* d'un carlí.

En fi, ja veurem. I ja tindrem temps de parlar-ne.

PROMETATGE. — Ha sigut concedida la mà de la bella i simpática senyoreta Dolors Margarit, per al jove Alfons Pifarré.

Nostra enhorabona.

ASSASSINAT DESCOBERT. — Per la Guardia civil ha sigut detingut i portat a la

presó un matrimoni (?) que l'home s'ha confessat autor de la mort del desgraciat Miquel Falcó, trobat al forn d'en Maynou la setmana passada; de qual troballa en donavem compte en nostre passat nombre.

MALALT. — Se troba malalt d'algún cuidador, el nostre bon amic l'Angel Samblancat. Celebrarem la millora.

NOMENAMENT. — Ha sigut nomenada mestra en propietat de l'escola nacional de nenes d'aquesta vila, donya Joana Redondo i Sales.

BONS SERVEIS. — Per la policia se detingué, el dijous passat, a tres carteristes que feien de les seves en nostra vila. Un d'ells, intentà escapar-se sense lograr-ho. La nostra enhorabona als actius policíes. A veure si'ns netegen la població d'aquestes rates.

CAIXA D'ESTALVIS. — En la passada setmana ha rebut aquesta caixa, per impositcions, la quantitat de 12,477'09 ptes. i pagat per reintegres 9,053 29 ptes.; havent obert 8 llibretes noves.

ESPECTACLES

CASINO DE GRANOLLERS. — Diu-menge passat tingué lloc, en l'elegant teatre d'aquesta societat, la presentació primera de l'Agrupació Artística i quadro escènic adjunt.

Davant d'una escollida concurrència obrí l'acte el president don Magí Anglés i seguidament el jove Enric Margarit, llegí una poesia original que es una filigrana d'inspiració. Després, el jove Esteve Sarroca, llegí un treball originalíssim definint la joventut. Ambdós joves foren merescudament felicitats i elogiats. A continuació, don Josep Coma, usà de la paraula, fent un bell i magnífic parlament, dirigint principalment als joves de la casa per a que esmercin les seves poderoses energies i el seu esforç personal, en conrear les belles lletres i altres manifestacions de l'art. No cal dir que fou estrepitosament aplaudit i felicitat.

La representació de *Gent d'are* pels aficionats, bonament secundats per les simpàtiques dames, Agna Pahissa i Aurelia Borralleras, fou insuperable per part de tota la companyia; sobresortint, entre tots, el jove artista en Pere Terrades, que sembla tot un actor.

L'orquestra «Unió Artística» ben ajustada i el solo de contrabaix d'en Sitjà, ben dit i ben acompanyat pel jove Ruera.

En resum; la concurrència en sortí satisfeta, desitjant que aquestes vetllades se repetixin forsa.

L'ALHAMBRA. — També'l diu-menge passat se celebrà en aquesta societat, organitzada per la «Joventut Alhambrina», la vetllada literaria i musical que vam anunciar en el nombre passat.

La sala d'espectacles se vegé plena d'una nombrosa concurrència, que no's cansà d'aplaudir els diferents nombres del programa.

Llegiren poesies els joves Marius Masó, Enric Barnet i Ernest Gurri. La senyoreta Pepita Robert i el jove tenor en Josep Pineda, cantaren diferents composicions, que varen ésser del gust del públic que'ls aplaudí entusiastament. L'orquestra «La Catalana» complí com ella sab fer-ho, executant selectes fantasies

i els cuplets més populars de la temporada, essent alguns d'ells repetits, a prec del públic.

El quadro dramàtic de la «Joventut», posà en escena, baix la direcció d'en Vicenç Boix, el drama en un acte «Una limosna por Dios», desempenyat pels joves Fernández, Joanola, Pous, Massó, Gurri i el nen Net; hi va coopear molt eficaçment la distingida actriu del «Teatre Català» la senyoreta Maria V. Vendrell, que va ésser molt aplaudida, junt amb els dos primers joves aficionats que hem anomenat.

Per a finalitzar la vetllada, els joves Magas, Tió i Godina, secundats també per la senyoreta Vendrell, posaren en escena la comedia «La criada nova». Varen agradar molt.

CARNESTOLTES. — Totes les societats s'apresten a jugar-se el tot pel tot en aquestes bullangueres festes. En els aparadors de les cases Pous, Pujol, Villà i Casanovas, estan exposats els valiosos premis que'l Casino, L'Unió Lliberal i L'Alhambra, ofereixen a les disffeces que amb més gust, acert i originalitat se presentin a concurs en les respectives societats.

Els programes detallats no'ls publiquem perquè a hores d'are, ja segurament els nostres llegidors els saben tots.

El donar diner podrà en quílgues casos subvenir de moment una necessitat, pro no es aquesta la verdadera filantropia.

Els veritables altruistes i filantrops, son els que procuren alleugerir la miseria, les desgracies i tristesses, ajudant al pobre a guanyar-se honradament el pa.

SECCION OFICIAL

Alcaldía de Granollers

No habiendo tenido efecto, por incomparencia, la reunión de los contribuyentes por secciones, a fin de proceder, conforme al artículo 138 de la ley, la valoración de las utilidades determinantes del reparto substitutivo del de consumos para este año, se convoca nuevamente a dichos actos que, insiguendo las normas publicadas en 26 del anterior mes, tendrán efecto el día 23 próximo, bajo el siguiente orden:

Urbana, 9 mañana; Rústica, a las 10; Industrial, a las 11; Pensiones y sueldos, a las 12; Trabajo, a las 13.

Lo que se anuncia, para conocimiento de los interesados, a quienes se advierte que pueden solicitar, desde esta fecha, en la Secretaría municipal, todo antecedente que les convenga para el mejor acierto de las operaciones impositivas.

En la sesión ordinaria que debe celebrarse el próximo día 22, a las siete tarde, se designarán, por sorteo, los vocales asociados que con el ayuntamiento deben constituir la Junta Municipal de este año.

Lo que se hace público, conforme al artículo 68 de la ley.

Granollers, 9 febrero de 1917

El alcalde,
F. Torras Villà

IMP. DE E. GARRELL : GRANOLLERS

BANCA I BORSA

SANT ROC, 10
GRANOLLERS

Operacions de Banca de totes classes : Negociació
i cobro d'efectes de comerç : Emissió de Xecs :
Ordres de Borsa : Negociació i cobro de Cupons

FERRAN PALAU

CORRESPONSAL DEL BANC DE BARCELONA (SUCURSAL 1)

La Unión i El Fénix Español

Companyia d'asegurances reunides
(INCENDIS i VIDA)

Representant a Granollers:

José Casado Muriel
ALFONS IV, 26

SABATERIA

de

N. Valls i fill

Calçat sòlid i elegant
a preus reduïts

CARRER DE SANT ROC, 5

J. Buenaventura

Sastre

Casa on deuen vestir-s'hi'ls joves
més elegants

Carrer de Sant Pau, 15, principal
BARCELONA

Fotografia BOSCH

Retrats al bromur

Reproduccions i Ampliacions

50 por 60 centímetres des de

5 PEsSETES

España Vitalicia

COMPANYIA DE SEGURS SOBRE ENFERMETATS

Metge Representant: DON ALFRED CANAL

TAULA DE SUBSIDIS

Categories	PRIMES		SUBSIDIS DIARIS			SUBSIDI DEFUNCIÓ
	De 10 a 42 anys	De 42 a 55	Medecina	Ciruj. Major	Ciruj. Menor	
1. ^a	0'60	0'95	1'50	1'50	1'00	12'50
2. ^a	1'10	1'35	3'00	3'00	2'00	25'00
3. ^a	1'60	1'85	4'00	4'00	2'50	35'00
4. ^a	2'10	2'60	5'00	5'00	3'00	40'00

NOTA IMPORTANT : El subsidi per defunció pot augmentar se fins a 200 ptes satisfent una sobre-prima de 0'20 ptes. cada mes.

ESTEVE

CAMILLO

CALITAT EXTRA SUPERIOR

Vendes a l'engrós i al detall * Exportació a provincies

CARRER D'EN PRIM, 87

JULIA CHACON

LLEVADORA

AMB REIAL TITOL

Carrer de la Palma, 14

Miquel Iglesias

PLAÇA DE LES OLLES, 14

Gran assortit

en

Articles de Pisa,
Bateria de cuina
Flors artificials

SASTRERIA

de

J. Sitjes Freixas

:: Confecció esmerada de trajos i
tota classe d'abrics (gabans, etc.)

Plaça Major, 27

LA CATALANA

Societat de Segurs contra Incendis a Prima fixa

Domiciliada a Barcelona

Rambla Catalunya, 15 i Corts, 264

Agent amb cartera
a Granollers i son Partit

Pere Novellas Valls

Carrer d'Alfons IV, 30